

Kerék-Bárczy: Jönnek a nációk?

Igen, sőt a Jobbik képében már itt is vannak, de még egyáltalán nem jelentek meg teljes valójukban, bármennyire is riasztó a jelenlétük. Demokráciánk minősége, gyermekeink jövője a tét, ezért mindennél nagyobb szükség van az egyenes beszédre. Hogy juthattunk idáig és mi a teendőnk?

[Kerék-Bárczy Szabolcs](#) | Népszabadság | 2009. november 23.

Huszedik századi történelmünkben jól tudjuk, hogy az ember és ember között különbséget tévő, egy-egy népcsoportot a másik fölé helyező, kirekesztő, gyűlöletre épülő eszmerendszerek mindig a valós társadalmi-gazdasági helyzetre reagálva jöttek létre és erősödtek meg. Akkor bukkantak fel, amikor az erőt szétforgácsoló elit nem volt képes megoldásokat találni a súlyos társadalmi gondokra. A szélsőséges csoportok sokak számára vonzó jellemzője, hogy viszonylag pontosan képesek leírni az aktuális társadalmi környezetet. Ellenben a bajok gyökerét nem mutatják, az árnyalt elemzést elutasítják. Bűnbakokat keresnek, s ezeket meg is találják hol a zsidókban, hol a burzsujokban, hol más etnikai és társadalmi csoportban. Mivel a jövőre vonatkozóan semmilyen pozitív, a társadalom alkotóerejének mozgósítására épülő programmal nem rendelkeznek, ezt nem is tartják fontosnak, ezért a kipécézettek félreállításában, netán megsemmisítésében látják az egyetlen megoldást. A szélsőséges gondolatok szárba szökkenését a mérsékeltek azzal segítik, hogy elbagatellizálják azokat, vagy legalábbis képtelenek kicsinyes szempontjaikon fölülemelkedve összefogni.

Semmit nem tanultunk Weimarból, sem a bolsevizmus évtizedeiből. Ma Magyarországon komoly a veszélye annak, hogy a Jobbik megerősödésével a hatalom közelébe kerülhet a náci típusú ideológia. Ennek okai pedig legalább annyira a demokraták lesznek, mint a Jobbik fröcsögő demagógjai. A szocialista párt bűne az, hogy példátlanul hosszú kormányzását nem az ország felemelésére, a reformokért kiáltó államháztartás rendbe tételére használta, hanem adósságot adósságra halmozva fölélt a jövőt. Minden hónap és nap, amely úgy telik el, hogy változatlan formában működhet tovább a pazarló, túlméretezett, katasztrofális szerkezetű és hatékonyságú állam, magasabbra építi a gátat az egyéni és civil kezdeményezések és kreativitás elé. A Fidesz-KDNP bűne az, hogy ellenzékben semmilyen megfontolt, koherens szakmai alternatívát nem kínál, ehelyett már most olyan agresszívan viselkedik, mintha ő állna a kormányruznál. Továbbá a kettős mérce folyamatos alkalmazásával, a mindent leegyszerűsítő, túlfűtött érzelmi politizálással és a populizmus kellékeivel a legkártékonyabb közéleti kultúrát terjeszti. Az ellenfelet erkölcsi halottá nyilvánítja, ördöggé mutatja be, minden nézetkülönbséget az ideológiák harcává silányít. És ezt még körbeépíti a sokak számára szent hit díszleteivel, meghamisítva a szeretet parancsait. Így válik az egykoron szokimondó, radikális rendszerváltoztató párt önmaga fundamentalista karikatúrájává. Ez a két párt egyenként is nagy károkat okoz hazánknak, ám az utóbbi időben ráadásul látványosan vetették rá magukat kéz a kézben a még eltulajdonítható állami vagyoni. A korrupció mára cinikusan nyílt háttér koalíciót kovácsolt az MSZP és a Fidesz között.

Nos, ez a helyzet kínál a Jobbiknak óriási lehetőségeket és társadalmi legitimációt. Hiszen ki ne értene egyet azzal, hogy rossz lesz a gazdaság, a politikai elit csak acsarkodik és nem old meg semmit? És innen már csak egy lépés, hogy ezért a cigányok, a zsidók, a kommunisták és azok talpnyalói, vagy a melegek, New York és Tel-Aviv ügynökei, a karvalytőke meg a multik a felelősök. És további kicsi lépés, hogy ezeket a "kártékony

elemeket" alpári szavakkal, ordítva kell megbélyegezni, börtönbe csukni, elűzni, s ehhez nem elégséges a rossz rendszer rendőrsége, hanem csendőrség kell meg gárda. És meg is érkeztünk a náci ideológia és retorika mai megfelelőjéhez, a Jobbikhoz.

A harcos pártkatonák mellett sok széplelek tart ki a szocialisták és a Fidesz mellett. Az előbbieket ki tudja milyen tradíciók és lojalitás, illetve az ellenféltől való félelem láncolja pártjukhoz. Az utóbbiakat a kézlegyintés: bár látják a leendő kormányzók hibáit és bűneit, mégis őket tartják az egyetlen erőnek, amely pozitív változást hozhat az országban. Ezzel érik be a Fidesz lebutított érzelmi politikájának a gyümölcse. E széplelkek között sok intelligens, tanult embert is föllelhetünk, mint ahogy ott vannak a megalkuvók, a gyávák és pozíciókra vágyók is. Az értelmiség tekintélyes része leszerempelt: tömegesen dörgölődzik a várható új hatalomhoz. Sokan már előre magyarázzák bizonyítványukat, hogy miért lesznek az új kormány alatt jobb esetben is fogatlan oroszlanok, nyafogó ellenzékiek.

A társadalom jelentős része azonban kivár. Megcsömörlött a közélettől, befelé vagy elfordul. S mindeközben épül a Jobbik bázisa. Semmilyen jel nem utal arra, hogy a Fidesz nem működik majd együtt így vagy úgy a Jobbikkal. Ha kell a kétharmadhoz, akkor nyilvánvalóan. Az ellentétes értelmű fogadkozások szemforgató hazugságok: láttuk már ezt a Torgyánnal megkötött koalíció esetében is. És a pártkatonáknak, a széplelkeknek a Fidesz győzelmébe vetett hite könnyen önbeteljesítő jóslattá válhat. És mivel a Fidesz ugyanúgy nem ad konkrét válaszokat a problémákra, mint a Jobbik, a szélsőségesek tábora nem csökken, hanem nő.

Nekünk, konzervatívoknak az a dolgunk, hogy egyenesen beszéljünk, megoldásokat javasoljunk és a politikai képviselet lehetőségét följajánljuk a hozzánk hasonló demokratáknak. Ki kell mondanunk, hogy a veszély óriási: a szélsőségesen populista, programtalan és fundamentalista Fideszt kétharmados többséghez segítheti egy náci párt. A Fidesz és a Jobbik csak a választások pillanatáig ellenfelek, a hatalomban nem lesznek azok: a bába nem fogja megtagadni az általa világra segített gyermeket. Legfeljebb megpróbálja fölfalni, ahogy ezt más pártokkal már sikerrel megtette. A szocialistáknak minősített szerepük van az ország helyzetének romlásában, és szétföredezettségük, identitásválságuk, vagyis politikai csődjük miatt rövid távon nem kínálnak megoldást Magyarországnak. Az SZDSZ fölszámolta önmagát, és a romjain kisarjadó sok kis liberális szervezet csak rontja azok politikai képviseletének az esélyét, akik számára a szabadelvű lét a legvonzóbb.

A huszonnegyedik órához érkeztünk! Az MDF ebben a helyzetben kínál választási lehetőséget a demokratáknak. A mi programunk szabadelvű-konzervatív program. Mi a szabad, de szabályozott piacgazdaságban, az egyéni teljesítményben, a család intézményében és a kisközösségek erejében, a társadalmi szolidaritásban, a tisztakezű, hatékony és szolgáltató államban, a természeti környezet iránti felelősségben és mások méltóságának feltétlen tiszteletében hiszünk. Mindezt csak úgy szolgálhatjuk, ha a magyar államháztartást a feje tetejéről a talpára állítjuk, ha átfogó és mélyreható reformokkal megállítjuk a felelőtlen, a jövőt felélő, mindent csak adósságból finanszírozni képes gazdálkodást. Az általunk épített ország a teljesítménye és nem üres szavak által válik tekintélyessé a világban. A mi patriotizmusunk utat talál más nemzetek patriótáihoz, mint ahogy demokratákként rokonnak valljuk más népek demokratáit.

Az MDF, más pártokhoz hasonlóan, óriási változásokon ment keresztül az utóbbi húsz évben. De sikerült megtartani önállóságunkat, és életképességünket is bizonyítottuk a legutóbbi választásokon. Létünk és erőnk forrása megújulási képességünk, befogadó jellegünk és az a

bizalom, amelyet szabadelvű-konzervatív programunk kivív. Az MDF-nél politikai otthonra lelhetnek mindazok, akik elutasítják a demagógiát, a kirekesztést, a gyűlölködést. Akik felismerik, hogy a demokraták egyetlen esélye a közelgő választásokon, ha részt vesznek a közéletben és összefognak. Azok, akik valódi, pozitív alternatívát keresnek, és nem pusztán valami ellen akarnak föllépni. Akik szerint olyan országban jó élni, ahol nem azt nézik, honnan jöttél, hanem azt, hogy hová tartasz.

A szerző az MDF elnökségének tagja